

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Christian Rabjerg Madsen
Politisk ordfører for
Socialdemokratiet

Dato

5. oktober 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Tak for det. Til åbningsdebatten i januar efter valget havde jeg Oliver med. Oliver har sine hænder skruet rigtig godt på, men han havde svært ved at sidde stille i skolen. Jeg er bedre til at skrue på en forbrændingsmotor end de fleste, men det er der ingen, der lægger mærke til, sagde Oliver. Skiftende regeringer og skiftende Folketing har svigtet unge mennesker som Oliver – unge mennesker som Oliver, der står uden for arbejdsmarkedet, og som heller ikke er i gang med en uddannelse. Dem er der over 40.000 af i Danmark. I Socialdemokratiet og i regeringen er det hjerteblod at tage ansvar for netop den gruppe af unge mennesker, og det starter bl.a. i folkeskolen.

Vi skal give de unge mennesker og vores børn de bedste muligheder for at skabe det liv, de ønsker, hjælpe dem til uddannelse, give dem noget at stå op til og vise dem, at vi har brug for dem. Vi skal vise, at vi har brug for Oliver. Vi kan kun udvikle vores samfund, hvis vi tør forandre. I Socialdemokratiet og i regeringen vil vi forandre den danske folkeskole.

Som statsministeren også sagde for et par dage siden, skal der være en mere praktisk tilgang, lærerens autoritet skal styrkes, og vi skal have fjernet alt for mange og alt for intetsigende kompetencemål for vores elever. Skolerne skal sættes fri, og de dygtige lærere på landets skoler skal sættes fri fra vores, altså politikernes, behov – sættes fri fra registreringer, målsætning og kontrol. Vi ved fra forskningen, at mere frihed til faglighed også øger kvaliteten, både for de unge som Oliver, men også for Oliveres sidekammerat – Vi kan kalde ham Oskar – der hellere vil læse i en bog end rode med forbrændingsmotorer. Folkeskolen skal løftes for både Oliver og Oskar og også for alle de andre.

For et år siden bad vi danskerne om at sammensætte et nyt Folketing. I

Socialdemokratiet gik vi til valg på en bred regering, der kan tage ansvar for vanskelige beslutninger – vanskelige beslutninger, som nok på den korte bane kan give noget debat, men som på den lange bane giver et stærkere, et grønnere og et mere retfærdigt Danmark. Det er vi lykkedes med, og jeg vil gerne sende en stor tak til Venstre og til Moderaterne for et godt samarbejde. Det er jo ret åbenlyst, at vi som partier har forskellige holdninger, forskellige prioriteter og forskellige historiske rødder, men vi har på trods af uenighederne valgt at fokusere på enighederne og at forsøge at fokusere på at slå bro over uenighederne og finde løsninger sammen, fordi vi ønsker at tage et overordnet ansvar for helheden, et overordnet ansvar for at udvikle og styrke vores land.

På mange måder synes jeg, at ansvar for helheden måske er den mest definerende skillelinje i dansk politik netop nu. Jeg mener, at det er den skillelinje, der for alvor adskiller regeringen fra partier både til højre og til venstre for regeringen. Jeg synes altid, der er grund til at glæde sig over brede aftaler. Jeg synes, der er grund til at glæde sig, når vi kan lave aftaler med eksempelvis venstrefløjen, der styrker vores miljø, klima og velfærd. Vi har eksempelvis en fælles opgave i at tiltrække flere dygtige velfærdsmedarbejdere – en opgave i klogt at investere milliarder i vores sundhedsvæsen, så vi får kvaliteten i kræftbehandlingen endnu højere op, ventelisterne ned og psykiatrien tilbage på sporet. Det er afgørende fremskridt for os alle, og det er afgørende fremskridt, hvor jeg er helt sikker på, at vi kan regne med, at venstrefløjen tager ansvar.

Men det er også afgørende fremskridt, der hviler på en ansvarlig økonomisk politik, der igen hviler på evnen og viljen til at træffe vanskelige beslutninger, og i den forbindelse savner jeg ofte venstrefløjen. Eksempelvis tager hverken Enhedslisten eller SF ansvar for velfærdsaftalen. Det er en aftale, der bidrager med 70 mia. kr. om året til dansk økonomi og dansk velfærd.

Der er ligeledes, synes jeg, grund til at glæde sig, når vi laver aftalen med partier både til højre og venstre i Folketingssalen om eksempelvis universitetsreformen. Vi har lavet en universitetsreform, der styrker det faglige niveau, der leverer en milliardinvestering i uddannelse, og som skaber en stærkere kobling imellem universiteterne på den ene side og erhvervslivet og arbejdsmarkedet på den anden side. Det har vi gjort, samtidig med at vi tager ansvar for, at færre i fremtiden skal læse på universiteterne og flere skal uddanne sig til at blive lærer, pædagog eller sygeplejerske, for det er der, behovet i vores samfund er størst.

Jeg synes, det er enormt positivt, og jeg er glad for, at et parti som Liberal Alliance med universitetsreformen vælger at tage et medansvar for så vigtig en del af vores velfærdssamfund, som uddannelsessystemet er, ligesom partier til venstre har taget ansvar for samme reform, eksempelvis SF. Men når jeg her lige fokuserer på Liberal Alliance, er det, fordi jeg undrer mig over, at det samme parti fremlægger en økonomisk plan, der med 95.000 færre offentligt ansatte i 2035 reelt peger i retning af en anden samfundsmodel.

Endelig er der grund til at glæde sig over, at vi i aftale efter aftale leverer på den grønne omstilling med danmarkshistoriens største udbud af havvindmøller, en omfattende plan for havmiljøet og massive investeringer i ny grøn teknologi. I sidste regeringsperiode lavede den socialdemokratiske regering over 75 grønne aftaler. Den nye regering vil følge trop og sørge for, at vi leverer på verdens mest ambitiøse klimamål i 2025 og i 2030.

Danmarks vigtigste bidrag til den globale kamp mod klimaforandringerne handler ikke alene om vores udledninger. Dertil er Danmark for lille. Men hvis vi kan vise resten af verden, at der findes en grøn vej for vores klode, der kombinerer bæredygtighed og social balance på den ene side med vækst og grønne arbejdspladser på den anden side, kan vi som foregangsland gøre en reel forskel i kampen mod globale klimaforandringer, som rækker langt, langt ud over det aftryk, vi selv sætter med vores udledninger.

På Lindøværftet arbejder der i dag flere mennesker med grøn energi, end da det gamle skibsværft lukkede. I Sønderjylland skaber Danfoss i hundredvis af grønne arbejdspladser. I Esbjerg fylder offshorvindenergi arbejdspladsmæssigt mere og mere, og olie fylder mindre og mindre. Det er eksempler på, at den grønne jobskabelse kommer hele landet til gode, eksempler på, at den grønne jobskabelse styrker den vigtige balance imellem land og by. Så meget desto mere kan det undre, at Danmarksdemokraterne, der ellers tidligere i hvert fald i ord har bakket op om 70-procentsmålsætningen i 2030, nu begynder at vakle i deres opbakning til den grønne omstilling.

For Socialdemokratiet er det brede samarbejde vigtigt. Det var bl.a. derfor, vi gik til valg på en bred regering, og jeg er glad for, at Socialdemokratiet står i spidsen for en regering, der konsekvent søger det brede samarbejde med andre partier. Det er sådan, at med den nuværende brede regering er ni ud af ti aftaler indgået med partier både til højre og venstre for regeringen. Vi vil fortsætte med at søge

det brede samarbejde, når vi skal løse de vanskeligste udfordringer, vi som land står over for. Men jeg vil heller ikke lægge skjul på, at jeg håber, at der er flere partier i Folketinget, som finder en lyst til at tage et større medansvar for helheden, også når det ansvar er tungt, og når det ansvar er vanskeligt.

Man kan læse i Ekstra Bladet, at de mener, at vi ikke rigtig bestiller noget i Folketinget. Jeg synes, man kan beskyldte folkestyret for meget, men ikke for ikke at bestille noget. Det synes jeg er godt, for vi står over for mange vigtige opgaver. Danmark skal gå forrest i opbakningen til Ukraine i deres frihedskamp mod Rusland og i kampen imod klimaforandringerne. Vi skal løse både velfærdssamfundets og erhvervslivet største udfordring, nemlig manglen på dygtige medarbejdere. Vi skal styrke velfærdssamfundet med flere midler og færre regler, og vi skal levere et lønløft til offentligt ansatte der, hvor det er vanskeligt at skaffe nye dygtige medarbejdere.

Jeg håber og jeg tror på, at vi på trods af uenighed og debat evner at bøje os mod hinanden, at vi evner at finde løsninger på de største udfordringer, og at vi evner at finde løsninger på største udfordringer sammen, også når det er vanskeligt. Tak for ordet.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Folketingstale, Politisk tale, Socialdemokratiet

Relateret

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

5. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christian-rabjerg-madsens-tale-ved-folketingets-abningsdebat>